

INTRODUCCIÓ

M. Teresa Cabré i Castellví

Presidenta de l'Associació d'Amics del Professor
Antoni M. Badia i Margarit

Aquesta obra inclou les ponències, comunicacions i intervencions en la taula de la I Jornada organitzada per l'Associació d'Amics del Professor Antoni Maria Badia i Margarit, en aquesta ocasió dedicada a la dialectologia.

L'Associació d'Amics del Professor Antoni Maria Badia i Margarit (AAAMB) es va crear l'any 2003 amb el propòsit de reunir els amics i deixebles del doctor Badia interessats pels temes científics que ell ha conreat al llarg de la seva trajectòria, i més específicament per a donar visibilitat a aquells àmbits de la lingüística que avui dia tenen un pes poc important o fins i tot nul en els programes universitaris, i també obrir un debat entre les concepcions i mètodes més tradicionals i els més contemporanis.

Els àmbits que el professor Badia ha conreat, i encara continua fent-ho avui dia, són molts: la lingüística romànica, la dialectologia, la sociolingüística, la gramàtica descriptiva i normativa, la fonètica i la fonologia o la gramàtica històrica i la història de la llengua formen part de l'ampli ventall dels temes científics tractats per Badia i per a l'abordatge dels quals la lingüística actual ha adoptat nous mètodes, ha introduït noves perspectives d'anàlisi, ha fet teories i ha incorporat les noves tecnologies de la informació. És en tots aquests àmbits que l'Associació d'Amics del Professor Antoni M. Badia i Margarit vol promoure una discussió interactiva entre els mètodes i conceptes tradicionals i els actuals. La idea fonamental que rau en aquesta discussió és que la ciència no sol progressar des de zero. Les aportacions anteriors que s'han fet al llarg de la seva història són un ingredient fonamental per a l'avançament científic, ja sigui per a descartar possibilitats d'enfocament o descripció, ja sigui per a prendre els coneixements establerts com a base d'aprofundiment de la disciplina. Per una raó o altra, el coneixement acumulat forma part de la seva pròpia progressió. I la discussió oberta sobre els canvis no pot fer més que consolidar la disciplina.

No sense una mica de nostàlgia, recordem els temps en què la discussió científica, i política, entre professors i estudiants d'una llicenciatura era bastant comuna. La massificació de les aules universitàries i els canvis en la concepció del paper que ha de tenir la universitat en les societats han capgirat força el model universitari actual, més preocupat per la recerca d'un lloc de treball en un panorama d'escassetat laboral i per l'adquisició d'unes habilitats orientades que centrat en l'assoliment d'una formació de base que valori el coneixement en si mateix i no solament en funció de les seves possibilitats d'aplicació eficient.

En aquest paisatge, les Jornades de l'Associació d'Amics del Professor Antoni M. Badia i Margarit pretenen estimular una discussió reflexiva sobre un tema científic o una disciplina, que, sobre la base de contrastar visions diferents —de vegades enfrontades— sobre els temes que es proposen, voldrien posar en relleu el que hi ha de compartit o de divergent entre les aportacions tradicionals i les actuals.

El llibre que teniu a les mans, ELS MÈTODES EN DIALECTOLOGIA: CONTINUÏTAT O ALTERNATIVA? recull les intervencions de la I Jornada Filològica organitzada per l'Associació. Les ponències d'Antoni M. Badia i Margarit («Dialectologia sinuosa»), Lúdia Pons («Qüestions de morfologia derivativa segons els materials de l'*Atles lingüístic del domini català: els gentilicis*»), Cosme Aguiló («L'*Atles ornitònic de les Illes Balears* (AOIB). Objectius, metodologia i brevíssim tast dels resultats»), Michel Contini («Formazioni fonosimboliche negli zoonimi dell'area romanza: Riflessioni sulle carte dell'ALiR») i Joan Veny («Alguns ensenyaments de la geolingüística») presenten aspectes diversos de la dialectologia general, romànica i catalana. La ponència d'Emili Casanova («Antoni M. Badia i Margarit, dialectòleg») descriu les aportacions de Badia a la dialectologia. I finalment, es recullen les intervencions a la taula rodona coordinada per Ramon Sistac que posa èmfasi en la innovació metodològica de la dialectologia actual: «Sobre los métodos en la dialectología actual», de Manuel González; «El variacionisme contemporani. Síntesi d'un debat interdisciplinari», de Miquel Àngel Pradilla, i «La dialectologia avui. Realitat i perspectives», de Joaquim Viaplana.

Si de totes aquestes contribucions se'n pot desprendre una presentació panoràmica sobre la dialectologia en conjunt, un retrat de les aportacions d'A. M. Badia a la dialectologia i una síntesi dels aspectes metodològics que resten vigents i dels nous o renovats que els dialectòlegs actuals proposen d'incorporar a la disciplina, podem dir que s'han aconseguit els objectius d'aquesta primera Jornada.